

Kirjainten kieltä

Saksalainen visuaalisen viestinnän ja typografian konsultti ja opettaja *Markus Schröppel* tuli Suomeen neljätoista vuotta sitten puolivahingossa.

– Opiskelin Augsburgissa ja halusin opiskelijavaihtoon englanninkieliseen oppilaitokseen joko Englantiin tai Helsingin lähelle. Päädyinkin vuodeksi Rovaniemen käsi- ja taideteollisuusoppilaitokseen, jossa kaikki opetus oli suomeksi, Schröppel naurahtaa.

Vahingosta seurasi lukuisia ystävyysuhteita, jotka ovat tuoneet Schröppelin toistuvasti opettamaan Lapin yliopiston taiteiden tiedekuntaan. Kuluva lukuvuoden aikana hän on pitänyt graafisen suunnittelun opiskelijoille kaksi fonttisuunnittelun kurssia.

– Opiskelijat ovat erittäin luovia ja motivoituneita ja suunnittelevat upeita fontteja, Schröppel kiittelee.

Itse hän suunnittelee nykyisin fontteja lähinnä harrastuksena tutkiakseen merkkien suunnittelun mahdollisuuksia. Inspiraatio voi tulla mistä tahansa.

– Yhteen fonttiin toivat virikkeitä hälytykset, toiseen porot ja kolmanteen alkuperäisten saamelaisrumpujen merkit. Nyt työstän fonttia, jossa on piirteitä funkkistyyllisestä Helsingin Lasipalatsista, paljastaa suomalaisesta funktionalismista väitöskirjaa työstävä Schröppel.

Kaikilla sadoilla ja tuhansilla fonteilla on Schröppelin mielestä oma tehtävänsä.

– Fontit ovat vähän kuin nuotteja. Nuotit ovat musiikin, fontit tekstien tulkinnan välineitä. Fontit ovat kuin musiikin erilaisia sovituksia erilaisille soittimille: ne tuovat teksteihin erilaisia tunnetiloja ja vivahteita.

Sari Väyrynen

